

NORSK TEKNISK BYGGEKONTROLL A.S

JAN FRIIS

JAN FRIIS.
ODD S. HOLM
GÜNNAR DAGESTAD.
ALF G. ØVERLAND.

MNIF. MRIF
MNIF. MRIF
MNIF. MRIF
MNIF. MRIF

RÅDGIVENDE INGENIØRER
GEOTEKNIKK - INGENIØRGEOLOGI
BETONGTEKNOLOGI

ADESSE: THV. MEYERSGT. 9, OSLO 5
TELEFON: *372890
TELEGRAM: NOTEBY
BANK: ANDRESENS BANK A.S

Deres ref.:

Sak nr. og ref.: KR/ÅS

Dato: 31. januar 1972.

Statens bygge- og eiendomsdirektorat.

Arkivhaller i fjell, Presteheia, Kristiansand.

Ingeniørgeologiske forundersøkelser.

Tegning nr. 11167-0	Oversiktskart
-151	Situasjonskart
-152	Profil A-A
-153	Sprekkerose
-154	Sprøhet og flisighet
-155	" " "
-156	Klassifisering av steinmaterialer.

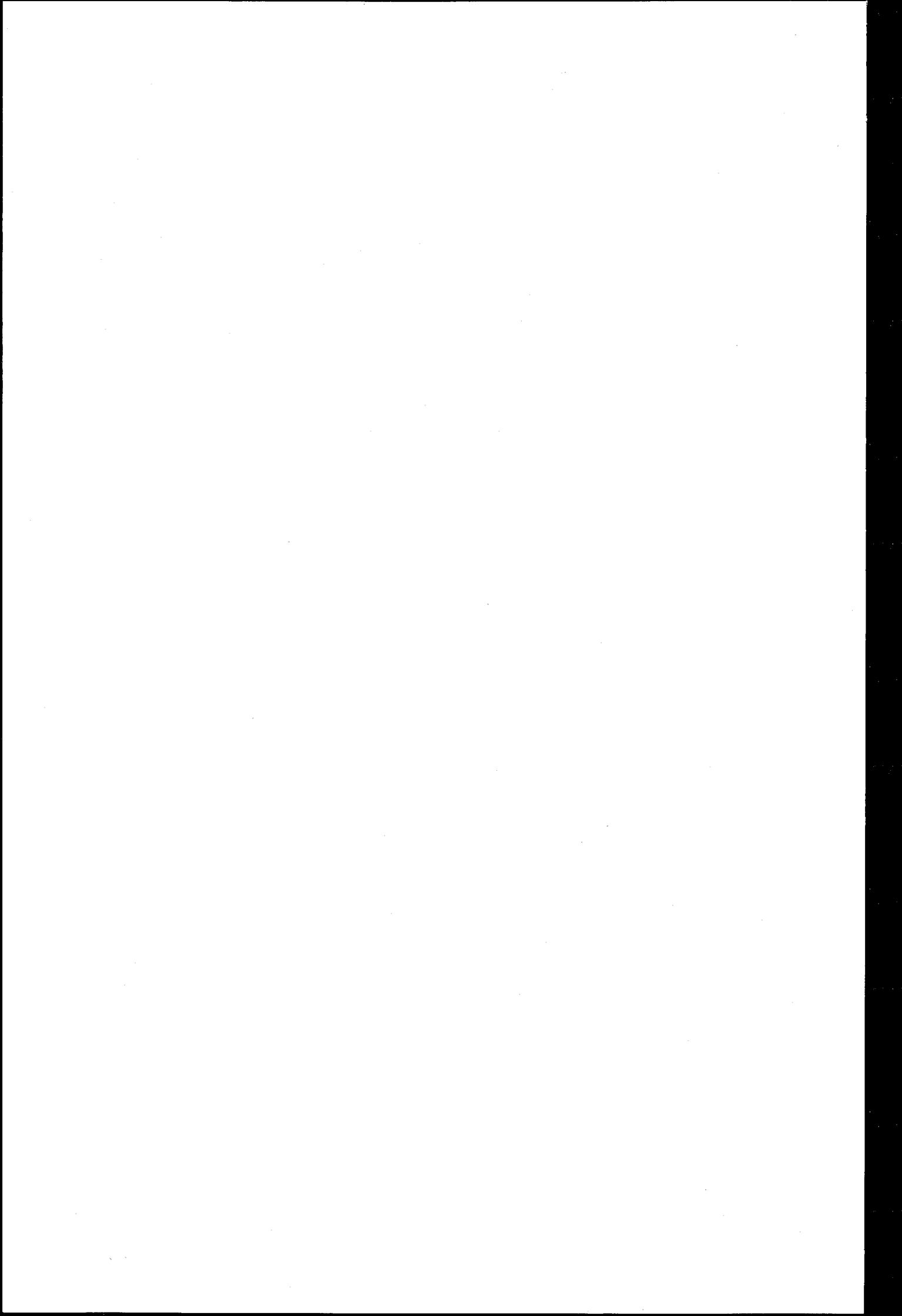
Bilag 3.

A. INNLEDNING.

Statens bygge- og eiendomsdirektorat planlegger å bygge en arkivhall i fjell under Presteheia ved Kristiansand. Hallen skal ha en grunnflate på ca. 700 m² og skal ligge i nær tilknytning til et administrasjonsbygg i dagen og også virke som tilfluksrom for dette.

Vårt firma har fått i oppdrag å foreta en ingeniørgeologisk forundersøkelse av det aktuelle området med henblikk på muligheten for plasering av et slikt anlegg, samt vurdere sikringsarbeidenes omfang og bergartens mekaniske egenskaper.

Denne rapport inneholder resultatene av undersøkelsene.

B. UNDERSØKELSER I MARKEN OG LABORATORIET.

Det ble foretatt befarings i marken den 21/10.71 for generell vurdering samt for registrering av sprekkesystemer. Sprengning for prøvetaking av frisk stein ble utført den 17/11.71. Det er videre foretatt studier av topografiske og geologiske kart samt flyfototolkning. (Fjellanger-Widerøe A/S serie 1737 og 2518).

Sprengstein fra prøvetakingen er benyttet i laboratoriet for bestemmelse av sprøhets- og flisighetstall.

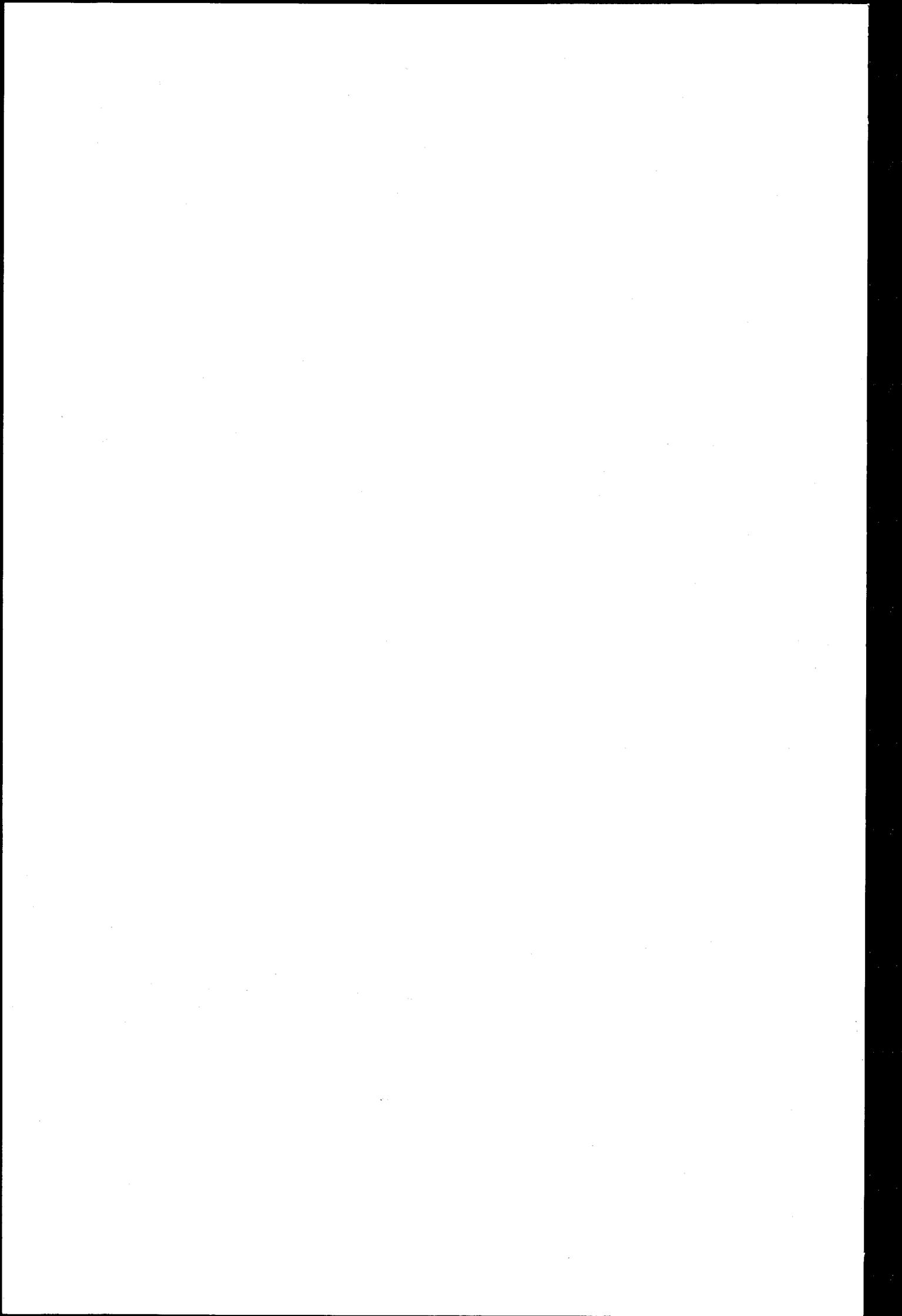
Det vises til bilag 3 for undersøkelsesmetoder.

C. UNDERSØKELSESRESULTATER.

Anlegget er tenkt plassert under sydvestskråningen av en markert fjellrygg som går opptil ca. kote 70. Mot sydvest faller skråningen tildels sterkt av mot en bekkedal som ligger på ca. kote 10.0. Det vises til tegning nr. 11167-151, Oversiktsplan.

Fjelloverflaten er delvis skjult av et tynt (0-0.5 m) vegetasjonsdekke bortsett fra området nærmest bekkedalen der løsmassedybdene stedvis kan komme opp i 3-4 m. Løsmassene består her sannsynligvis overveiende av sand- og forvittringsgrus iblandet jord i de øvre lag. I bunnen av fjellskråningen er det endel større forvittringsblokker. En rygg bestående av kunstig oppbygget steinmateriale ligger ved foten av fjellskråningen rett ved det prosjekterte påhugg. Ryggen er ca. 20 m lang og 1-2 m høy.

Bergarten i området består av en middelskornet granittisk gneis med enkelte striper og linser med pegmatittisk karakter (grovkornet). Bergarten har en markert lagning med strøk N 50-60^g Ø og med fall 10-15^g SØ og inneholder markerte ru sprekker med sprekkeavstand fra 0.5 - 2 m. Dette gir seg til syne i en meget markert benkning som er karakteristisk for hele området. På grunn av den nær horisontale stilling benkningen har vil strøket lett variere noe i området.

Dagfjellsforvitringen er svært markert ved det planlagte påhugg og antas her å være 4-5 m dyp. Forøvrig er bergarten lite overflateforvitret og forvitringen går sannsynligvis bare 1-2 m ned.

registrert ved

De sekundære sprekkesystemer er gruppert til tre observasjonsområder: 1) Fjellområdet over de planlagte haller, 2) Påhuggstedet som ligger ved foten av en 10-13 m steil fjellvegg og 3) Et område ca. 60 m NV for påhuggstedet.

Disse sprekkesystemer er sammenstillet på tegning nr. 11167-153, Sprekkerose på grunnlag av følgende detaljobservasjoner:

Observasjonssted 1.

a) Strøk: N ca. 60^g Ø. Fall ca. 90^g NV.

Gjennomsettende rusprekker. Sprekkeintensitet: 2-4 pr. 5 m. *0.5-2 pr m*

b) Strøk: N 80-90^g V. Fall ca. 60-70^g N.

Gjennomsettende ru riss. Noen sprekker. Sprekkeintensitet: 0.5-3 pr. m.

c) Strøk: N ca. 80^g Ø. Fall: 60^g SØ. *50?*

Pegmatittisk linse opptil 0.5 m bred.

Observasjonssted 2.

a) Strøk: N 70-80^g V. Fall: 80-100^g S. *90-100*

Gjennomsettende ru, markerte sprekker.

Sprekkeintensitet: 1-3 pr. m.

b) Strøk: ca. N-S. Fall: Nær vertikalt.

Uregelmessige, ru, lite gjennomsettende sprekker.

Sprekkeintensitet: 0.5-1 pr. m.

c) Strøk: N 30-40^g Ø. Fall: 60-70^g NV.

Ru, noe gjennomsettende sprekker.

Sprekkeintensitet: 1-3 pr. 5 m.

Observasjonssted 3.

a) Strøk: N ca. 10^g Ø. Fall: Nær vertikalt.

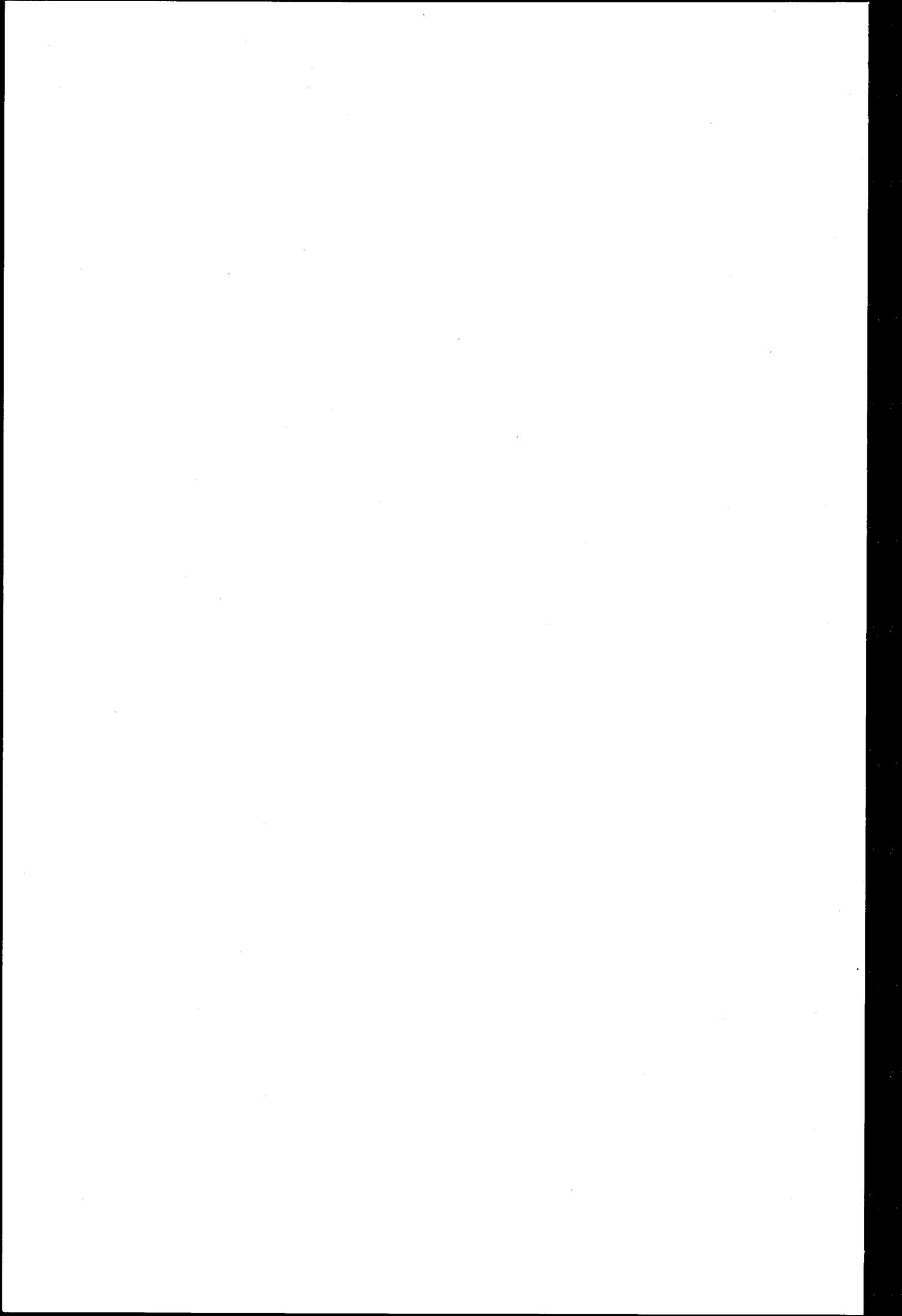
Lite gjennomsettende ru sprekker. Sprekkeintensitet:

1-2 pr. 5 m.

b) Strøk: N ca. 40^g V. Fall: ca. 80^g SV. *90*

Lite gjennomsettende ru sprekker og riss. Sprekkeintensitet:

1-2 pr. 5 m.

Sprengstein fra prøvetakingspunktene A og B, se tegning nr. 11167-154 er benyttet til sprøhets- og flisighetsbestemmelse av bergarten. Av resultatene som er vist på tegning nr. 11167-154 og -155 Flisighet og sprøhet fremgår det at sprøhetstallet (S_{20}) varierer mellom 48 og 57 ved et flisighetstall (f) på ca. 1.35. Sprøhetstallet (S_5) er ca. 20. Prøveresultatene kan ligge litt høyt p.g.a. at prøvene er sprengt ut i dagfjellsonen. Sprøhets- og flisighetstallene er også vist på tegning nr. 11167-156 Klassifisering av steinmaterialer hvor det fremgår at bergartens styrke er tilfredsstillende for bruk til de fleste vegformål.

En generell geologisk klassifisering av bergarten ut fra sprøhetstallet tilsier normal borbarhet og normal til noe dårlig sprengbarhet.

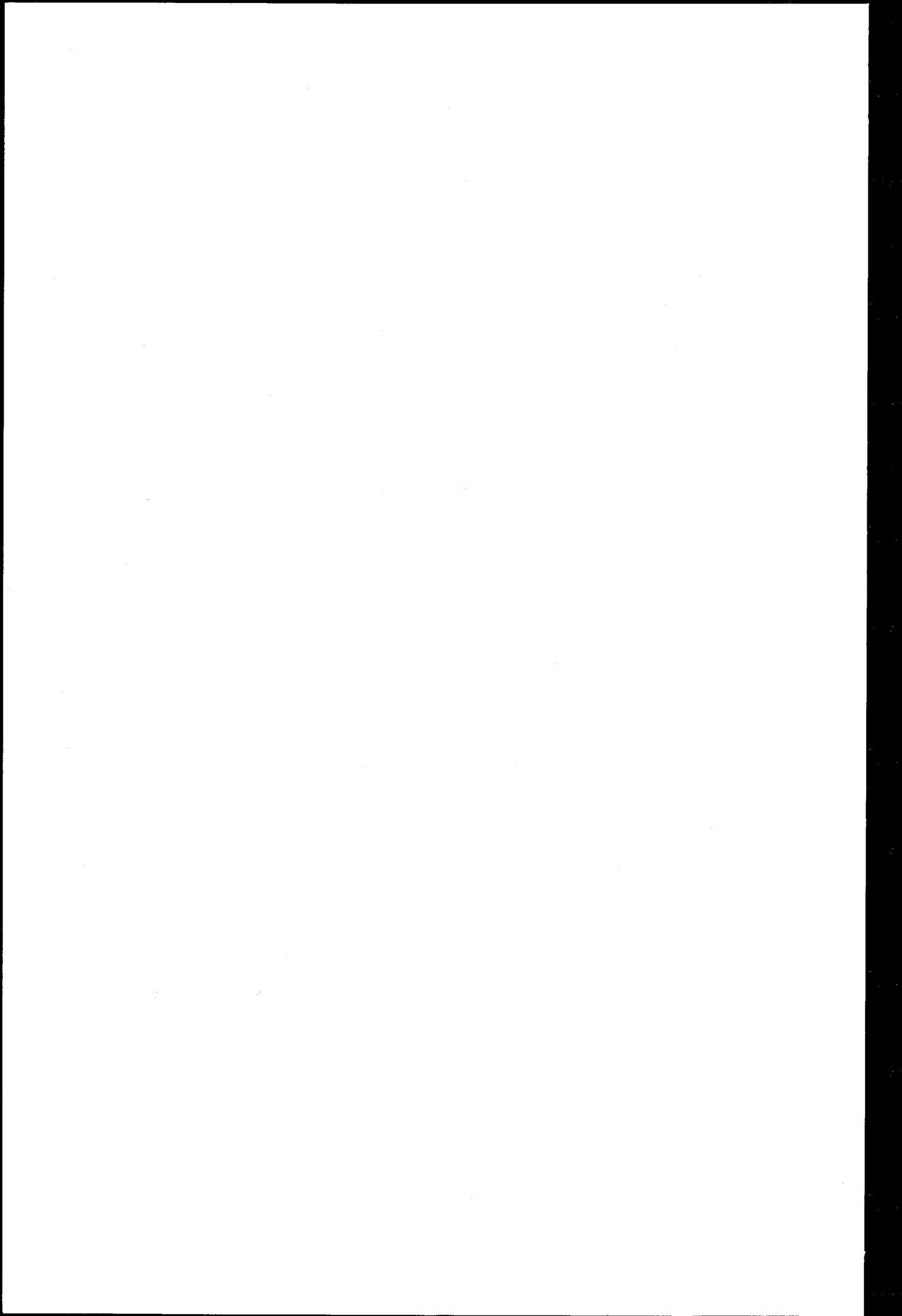
D. PLASERING AV ARKIVHALL.

De geologiske observasjoner indikerer at hallens lengderetning bør ligge mellom N 15-40° Ø og på tegning nr. 11167-151 er det innenfor et område med tilstrekkelig overdekning inntegnet et forslag til plasering av en hall på 20 x 35 m. På tegning nr. 11167-152 Profil A-A er tverrprofilet av hallen vist. Hallen har spennvidde 20 m, vederlagshøyde 8 m og pilhøyde 4 m.

Hva med mer markerte sprøhetsdata?
Nei! Hallen er lagt langs mest markerte sprøhetsretning! og langs bekkens løp!

På lengdeprofilet gjennom anlegget er det for hallen tatt hensyn til Sivilforsvarets krav om min. 15 m overdekning for tilfluktsrom, samt byggherrens foreløpige ønske om at administrasjonsbyggets gulv skal ligge på kote 23. Dette fører til at den viste adkomsttunnel, som direkte forbindelse mellom bygget og hallen, vil få fall 1:10 innover og lengden blir ca. 35 m.

Ved krav om naturlig drenasje fra fjellanlegget kan dette spørsmål neppe løses i kombinasjon med adkomsttunnelen ut i fra det foreliggende forslag. En alternativ løsning for å redusere eller unngå tunnelens fall innover er å senke administrasjonsbygget og plasere hallen lenger inn og noe høyere. Adkomsttunnelen vil følgelig bli noe lenger.

Hvis Sivilforsvarets krav til tilfluktsrom om 1 nødutgang pr. 100 personer skal oppfylles, må det sprenges enda en tunnel (eller skråsjakt). En tunnel kan da eventuelt sprenges slik at den kan virke både som drenasjetunnel for det foreliggende forslag til fjellanlegg, og som nødutgang. En mulig tracé ca. 60 m lang er vist på tegning nr. 11167-151.

Drenasjeproblemet vil også kunne løses ved grovhullsborring (12" diameter) fra hallen og ut i dagen. Slike hull vil kunne følge den samme tracé som angitt for nødutgangen.

E. SIKRINGSARBEIDER.

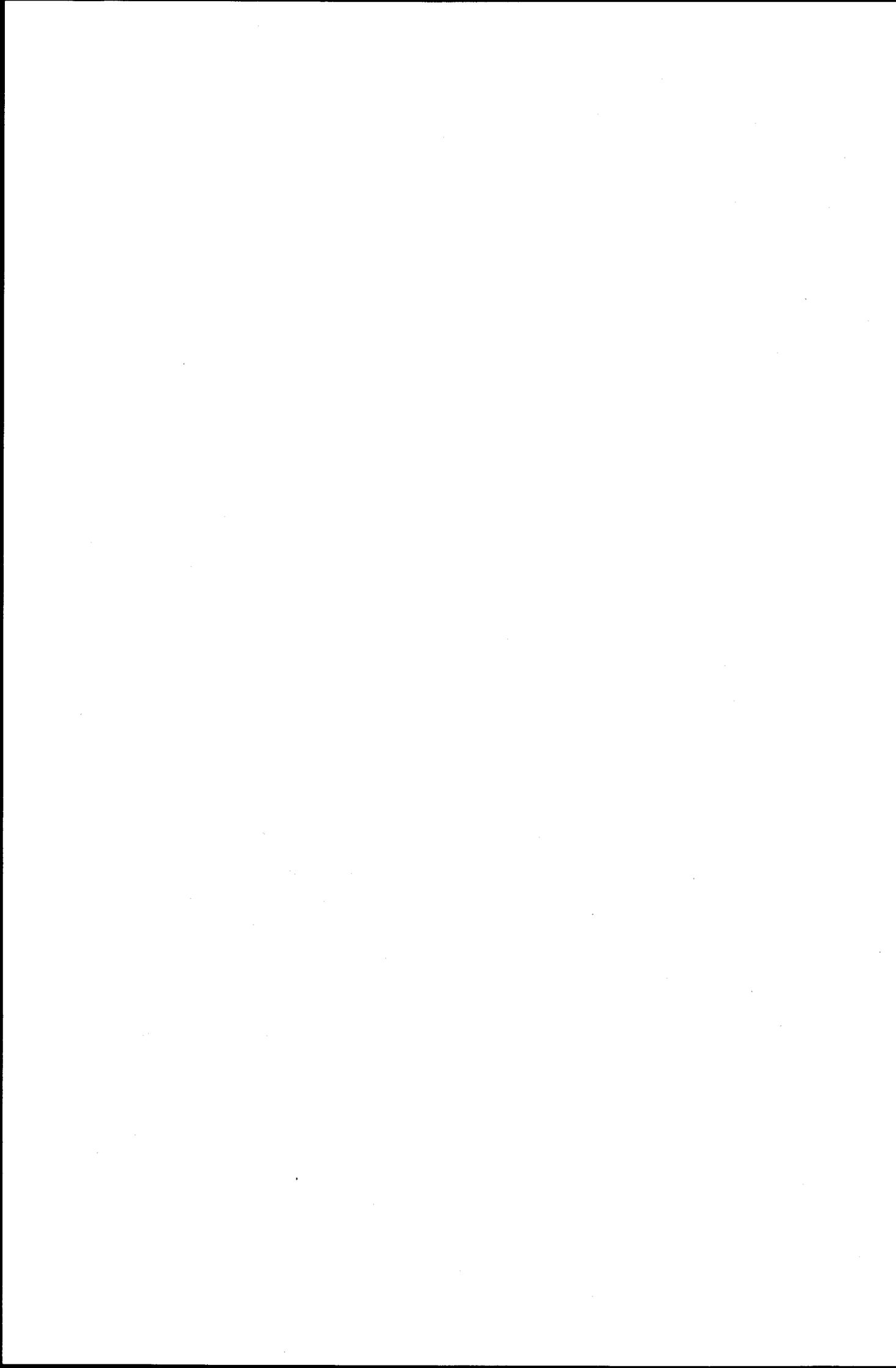
Tegning nr. 11167-152 viser et profil gjennom anlegget og hovedsprekkesystemenes skjæring med hallen.

Generelt er de fjelltekniske forhold tilfredsstillende for plasering av en arkivhall. Imidlertid kan den nær horisontale benkning skape stabilitetsproblemer i hengen og sekundærsystemer kan gi problemer i hallveggene, spesielt den østre. En må derfor regne med utstrakt bolting.

Under befaring ble det ikke påvist svelleleireslepper, men tilstedeværelsen kan ikke utelukkes og om sikring av slike blir nødvendig vil dette generelt bety et vesentlig omkostnings-tillegg.

Ved påhuggstedet er fjellet svært oppsprukket og en må regne med sikring i form av bolting og utstøping av portal.

Generelt anses fjellet som relativt tett, men noe lekkasjer på grunn av overflatevann vil forekomme langs enkelte gjennomgående sprekker. Forøvrig antar vi at vannlekkasjer ikke krever spesielle tiltak da hallens funksjon synes å betinge en form for vanntett konstruksjon.

F. SAMMENDRAG.

De fjelltekniske forhold synes tilfredsstillende for bygging av et fjellanlegg under Presteheia. Sikringsarbeidene vil hovedsaklig begrense seg til bolting.

For en nærmere vurdering av fjellets vanntetthet samt for påvisning av eventuelle svelleleiresoner bør det foretas kjerneboring.

Bergarten antas å ha normal god borbarehet og normal til noe dårlig sprengbarhet. Den tilfredsstillende de fleste krav for anvendelse i vegger. Det bør imidlertid utføres supplerende undersøkelser for nærmere bestemmelse av bergartens mekaniske egenskaper.

Herfor?

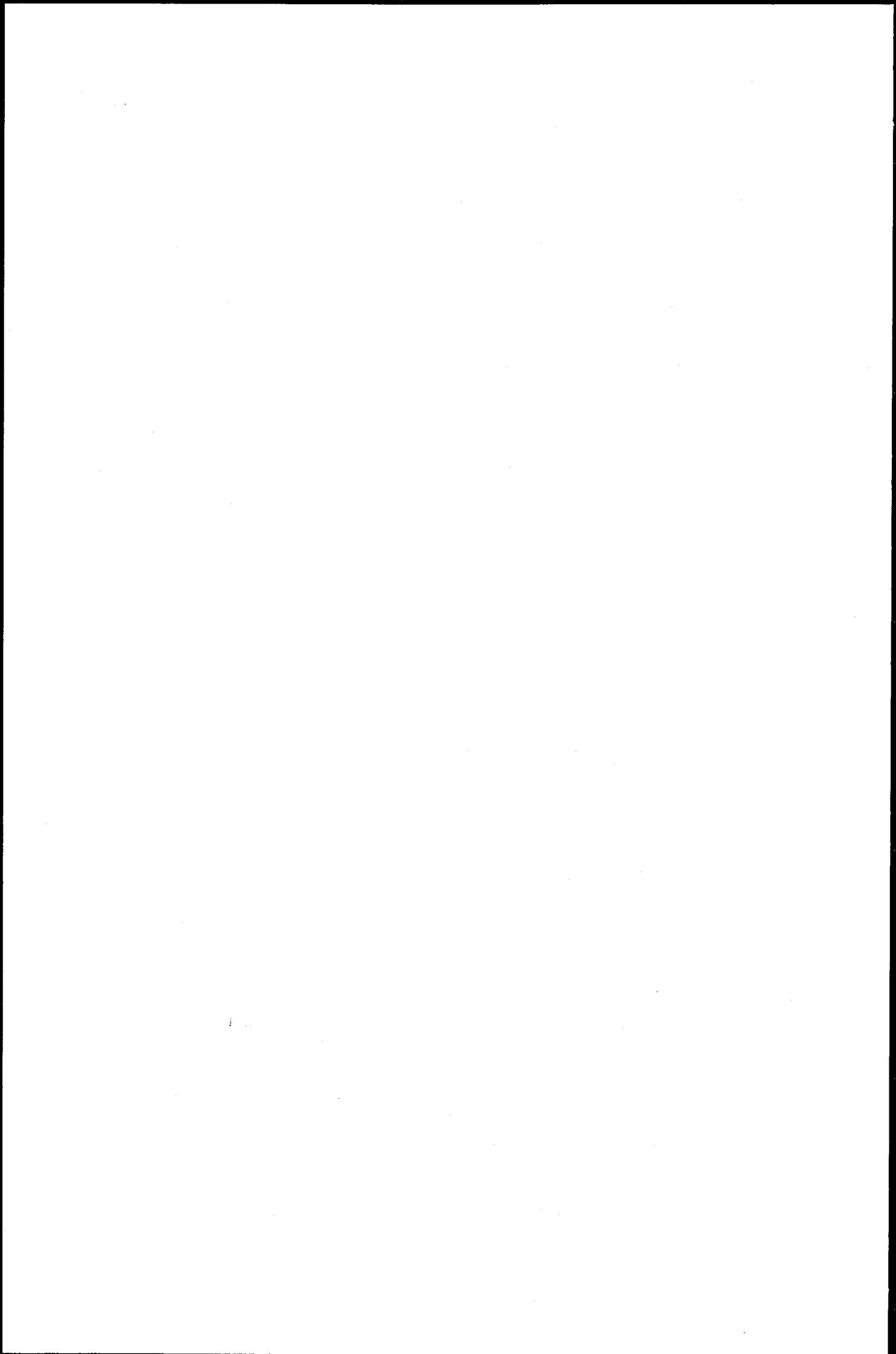
For en videre prosjektering av anlegget vil vi på grunnlag av forskjellige supplerende undersøkelser utarbeide spesifikasjoner for sprengnings- og sikringsarbeider.

NORSK TEKNISK BYGGEKONTROLL A/S
Jan Friis

T. F. Barbo

T.F. Barbo

K. Raaen

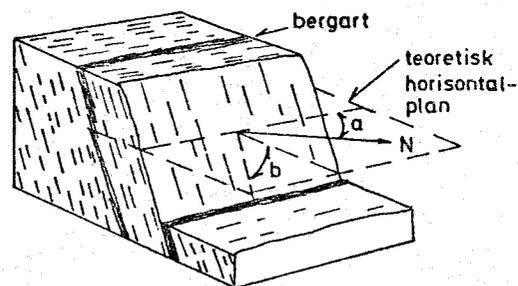

INGENIØRGEOLOGISKE UNDERSØKELSESMETODER

Registrering i marken.

Strøk og fall.

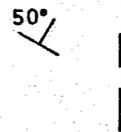
Retningen på skjæringslinjen mellom et bergartsplan og horisontalplanet kalles strøket. Strøket angis som vinkelen (oftest i nygrader) mellom denne skjæringslinjen og magnetisk nord, f.eks. N60ØV.

a = strøkvinkel b = fallvinkel

Fallet er vinkelen som et bergartsplan danner med horisontalplanet. Denne vinkelen (oftest i gamlegrader) blir målt fra horisontalplanet og ned, og vinkelrett på strøket. For entydig angivelse av fallet blir retningen av fallet angitt.

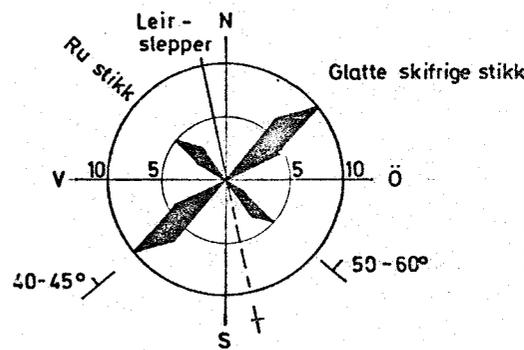
Eksempel på angivelse av strøk og fall: N60ØV, 50°NØ. På kart blir dette angitt som vist på figuren.

Sprekkerosen.

Sprekker, stikk, forkastninger og knusningssoner opptrer som en form for bergartsplan som angis med strøk og fall. Sprekker og stikk opptrer gjerne i systemer med omtrent samme strøk og fall.

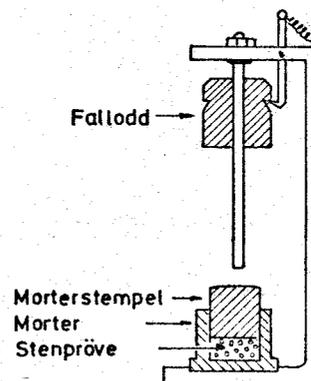
I sprekkerosen blir stikk og sprekkers hyppighet og orientering angitt. Hvert blad representerer et sprekkesystem. Lengden på bladene angir hvor hyppig sprekker og stikk opptrer innen hvert system. Bredden på bladet angir variasjonsområdet for sprekkenes strøk-retning innen systemet. Fallet angis utenfor sirkelen med strøk og fall tegn.

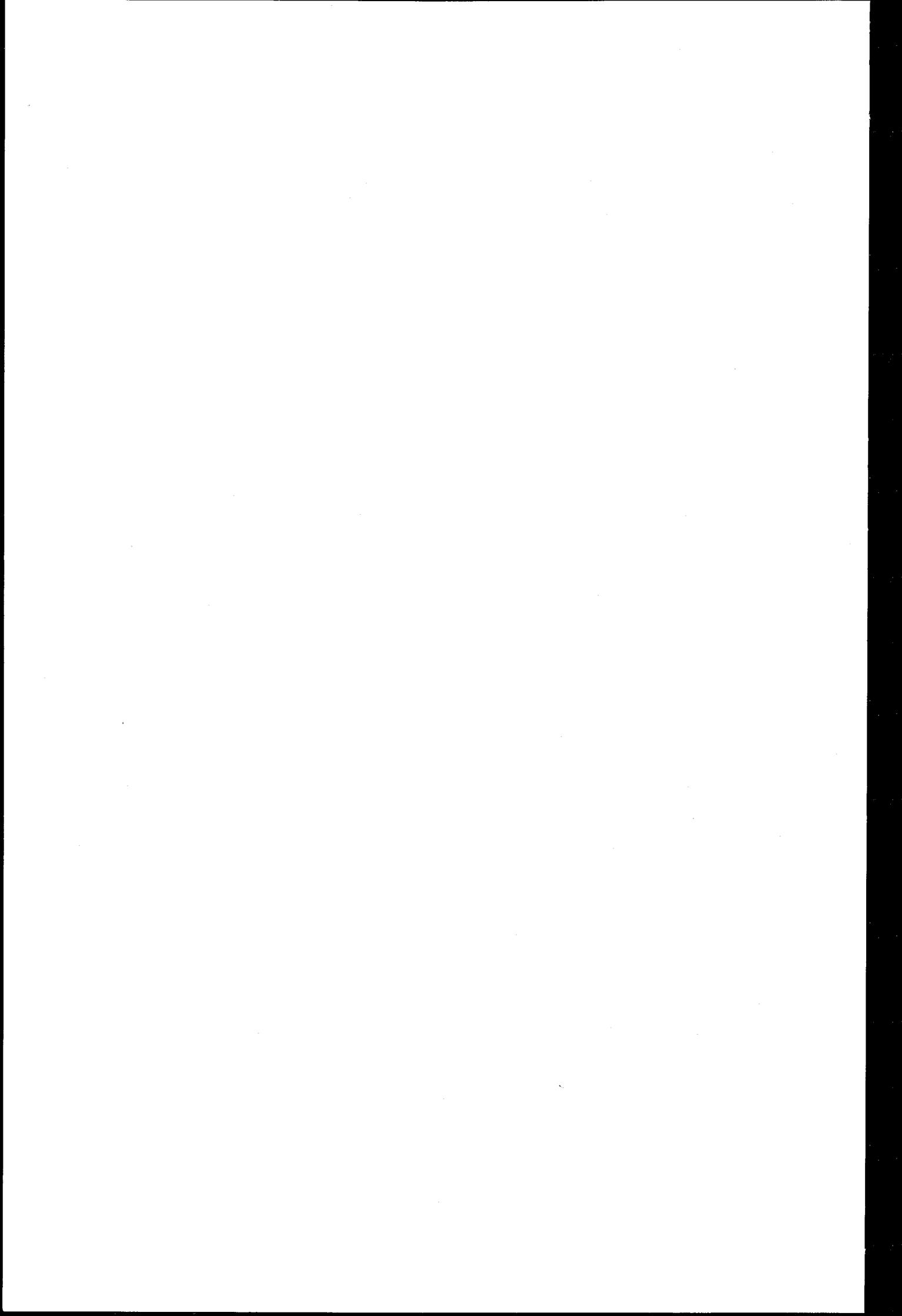

Laborariemetoder.

Sprøhetstall (s)

Sprøhetstallet gir opplysning om en bergarts evne til å motstå nedknusning. Forsøket består i at en bestemt fraksjon av en bergartsprøve knuses i et fallapparat. Sprøhetstallet er da den prosentvise del av prøven som passerer siktet for nedre grense på den undersøkte fraksjon. Forsøket utføres med enten 5 eller 20 slag av falloddet.

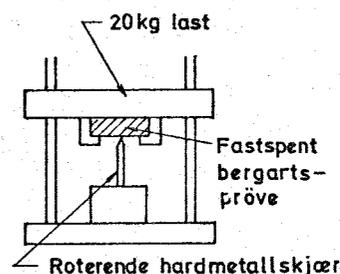
Flisighetstall (f)

Flisighetstallet er et mål for kornformen av knuste bergartsmaterialer, og ses i sammenheng med sprøhetstallet. Flisigheten måles på de fraksjoner som benyttes til bestemmelse av sprøhetstall, men før disse knuses i fallapparatet. Til bestemmelse av flisighet benyttes både vanlige kvadratsikt og stavsikt. Flisighetstallet angis som differensen mellom disse siktekurver i logaritmisk skala ved middelkornstørrelse.

Sprøhetstallet og flisighetstallet danner grunnlaget for vurdering av en bergarts borbarehet.

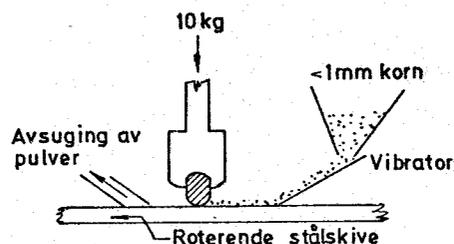
Sievers J-verdi

fremkommer som den evne et tilskåret representativt stykke av bergarten har til å la seg gnage ned av et roterende borskjær. Sievers J-verdi er innsynkningen målt i tiendedels millimeter. Innsynkningen måles vinkelrett og parallelt bergartsstrukturen dersom bergarten har utpreget planstruktur og mineralorientering. Sievers J-verdi nyttes som grunnlag for vurdering av borsynk.

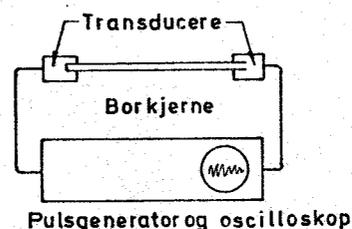
Slitasjeverdi

angis som bergartens evne til å slite på et hardmetallskjær. Metoden går ut på at et slipepulver av bergarten strøs med jevn hastighet ned på en roterende skive som bringer materialet under et belastet krumt hardmetallskjær. Slitasjeverdien bestemmes som hardmetallskjærets vekttap i mg og varierer fra 0 til opp imot 100. Slitasjeverdien danner grunnlaget for vurdering av borslitasje.,

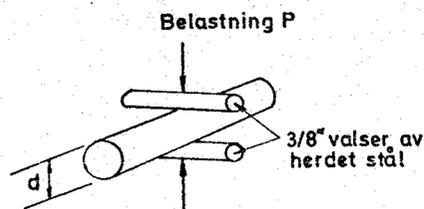
Bergartens lydshastighet

måles vinkelrett og parallelt lagningen og gir et mål for bergartens anisotropi og elastisitetsforhold som nyttes ved vurdering av sprengbarheten. Lydshastigheten måles ved å sende en impuls gjennom en borkjerne og måle gangtiden.

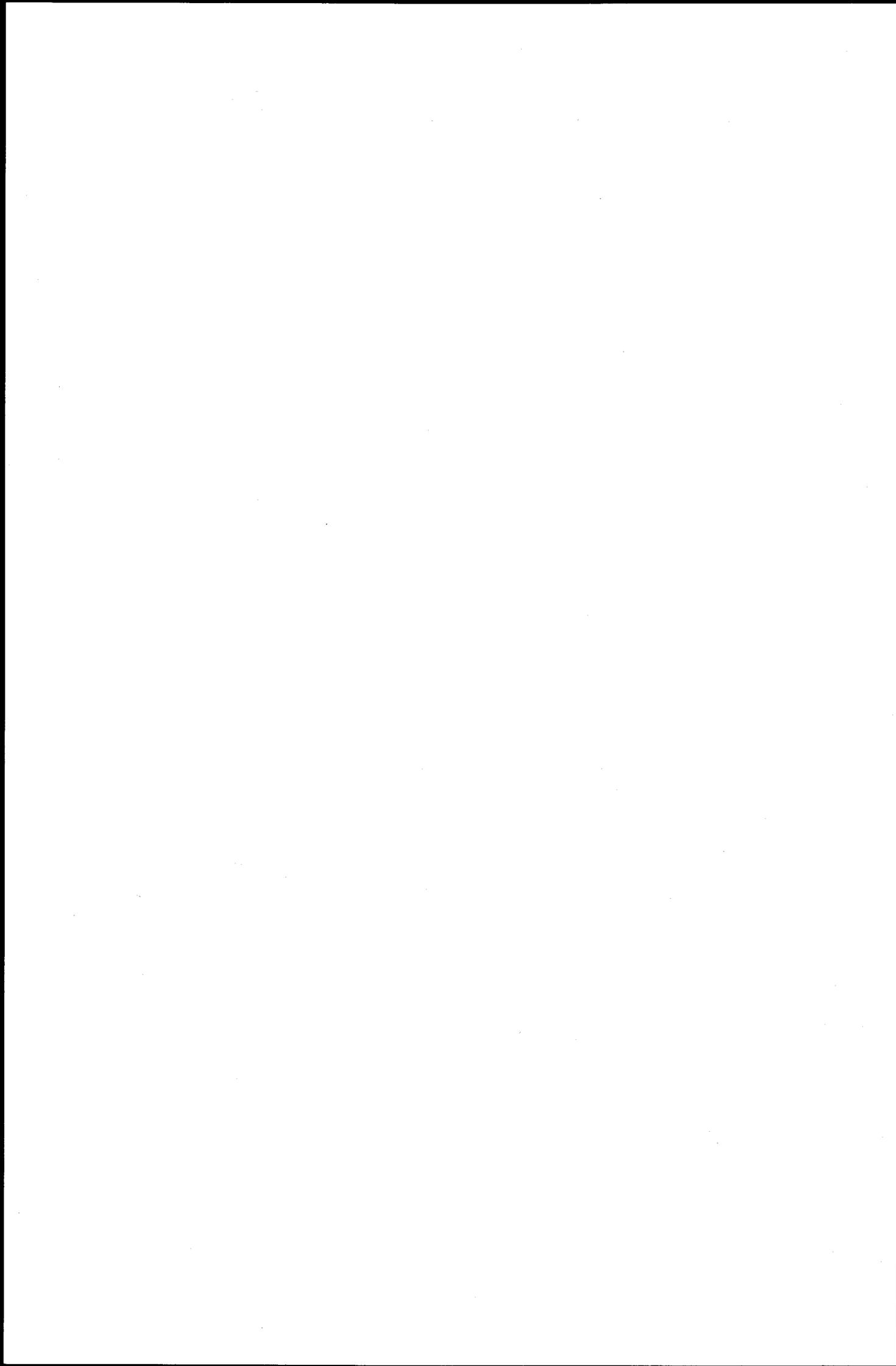

Bergartens strekkfasthet

måles indirekte ved at en borkjerne blir utsatt for trykk loddrett aksen. Derved induseres strekkspenninger vinkelrett lastretningen og en får strekkbrudd langs et plan som går gjennom belastningspunktene. Strekkfastheten regnes ut etter formelen

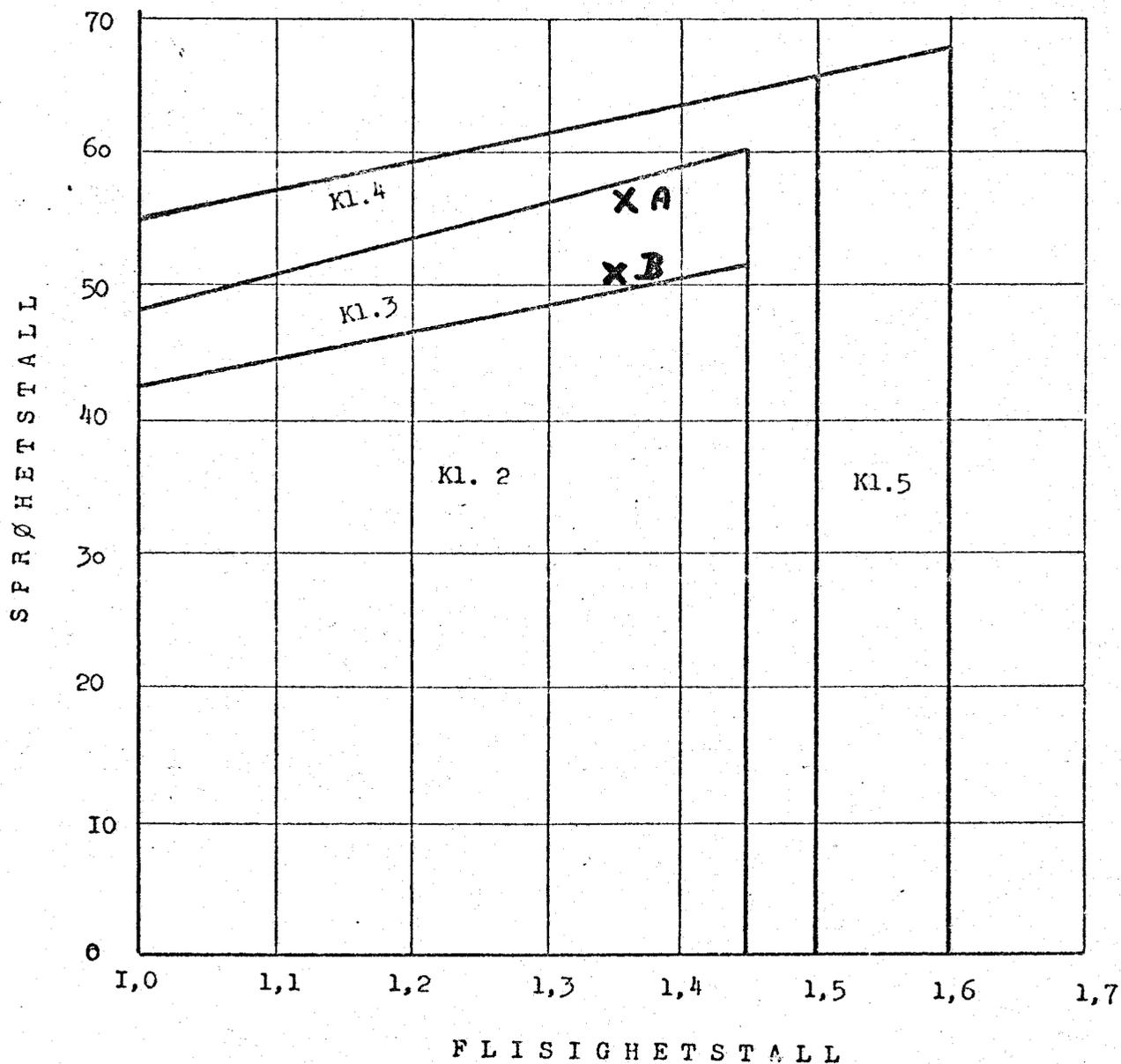
$$\sigma_{\text{strekk}} = 0.96 \times \frac{P}{d^2} \text{ kg/cm}^2$$

NORSK TEKNISK
BYGGEKONTROLL AS
JAN FRIIS

SBED.
Oppdrag: Prestehøia, Kristiansand
Arkivhaller

Ang.: Klassifisering av steinmaterialer til asfaltdekker og bærelag

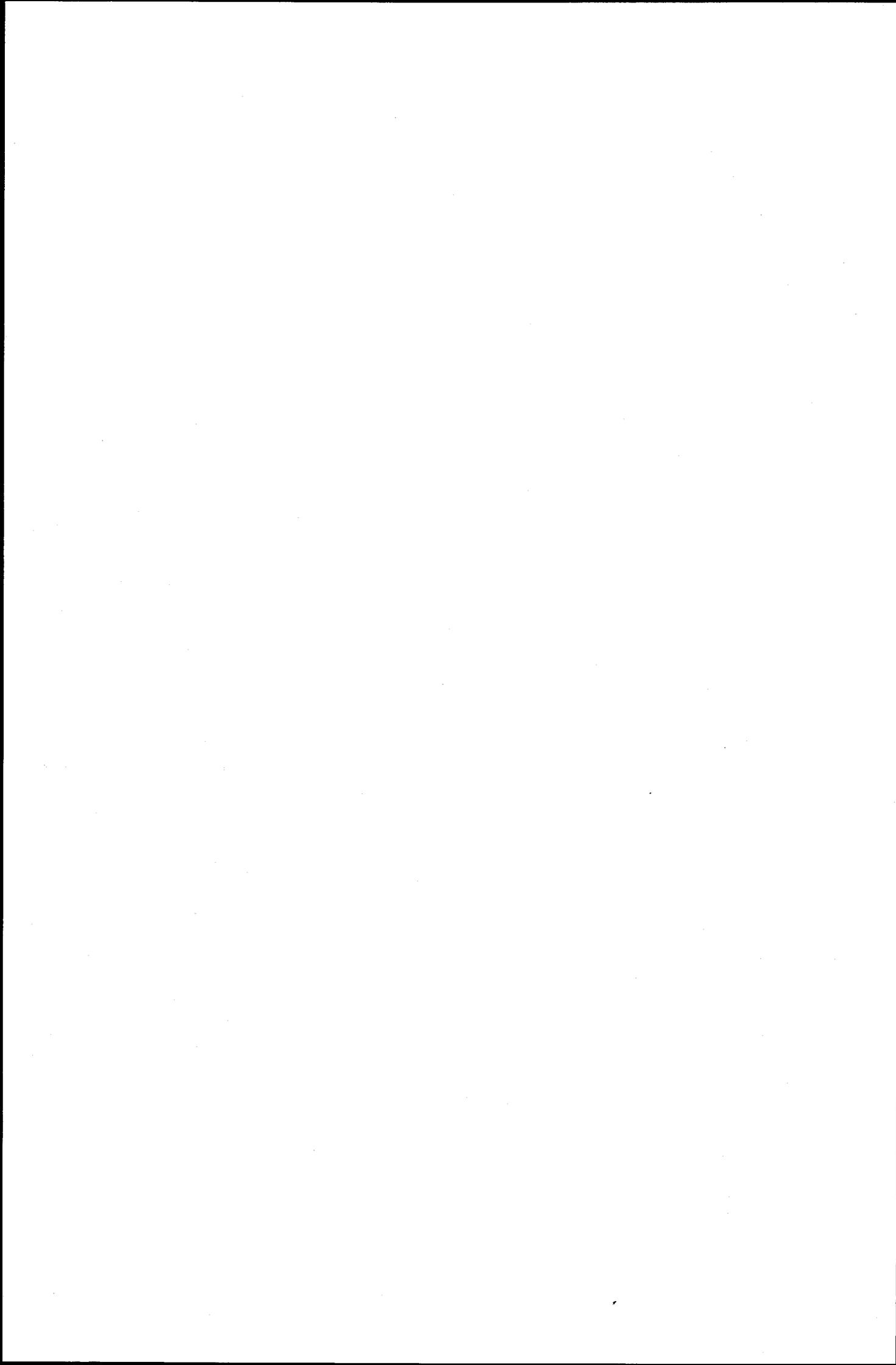

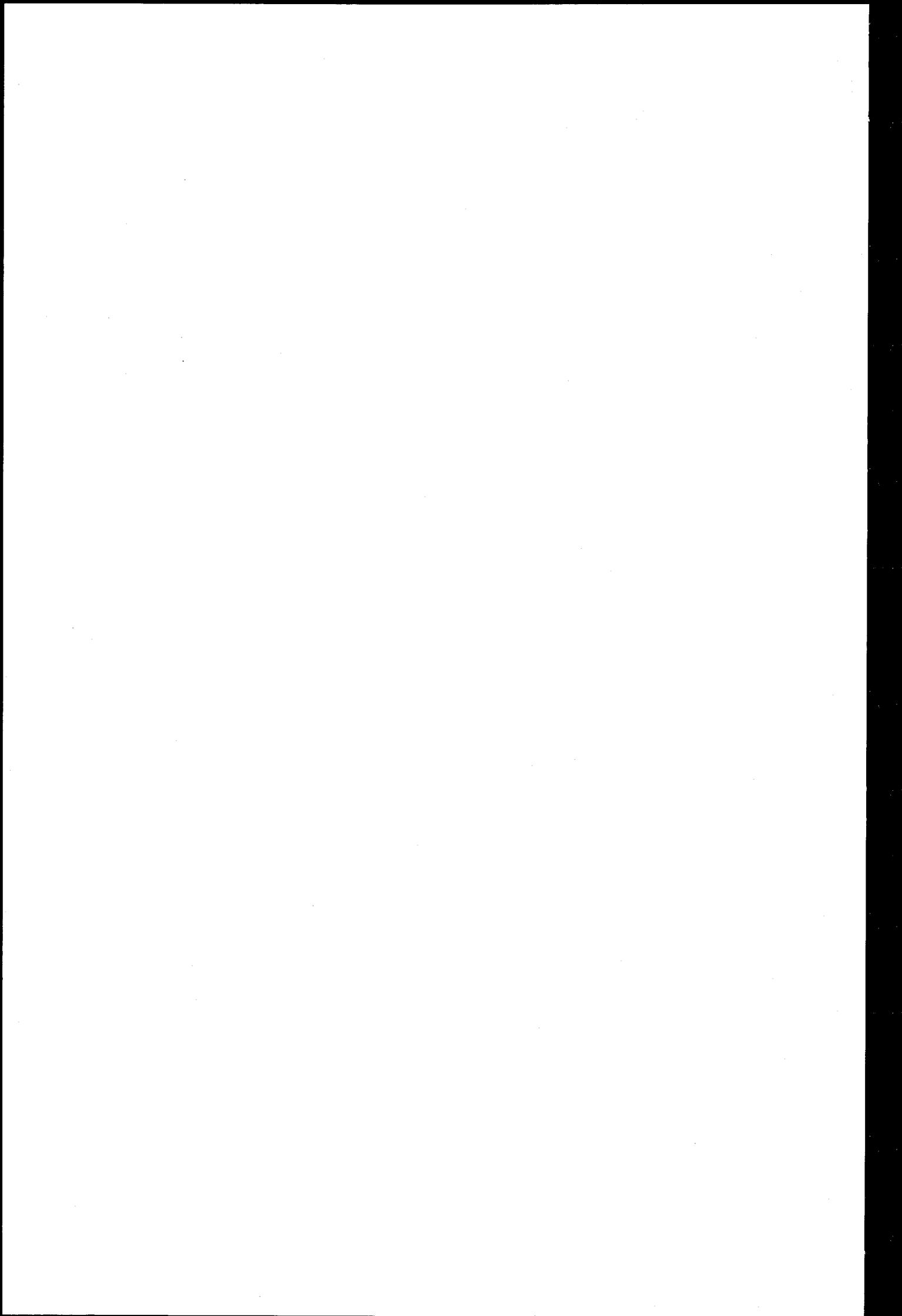
(Diagrammet er hentet fra "Forslag til Foreløpige retningslinjer for utførelse av bituminøse vegdekker og bærelag").

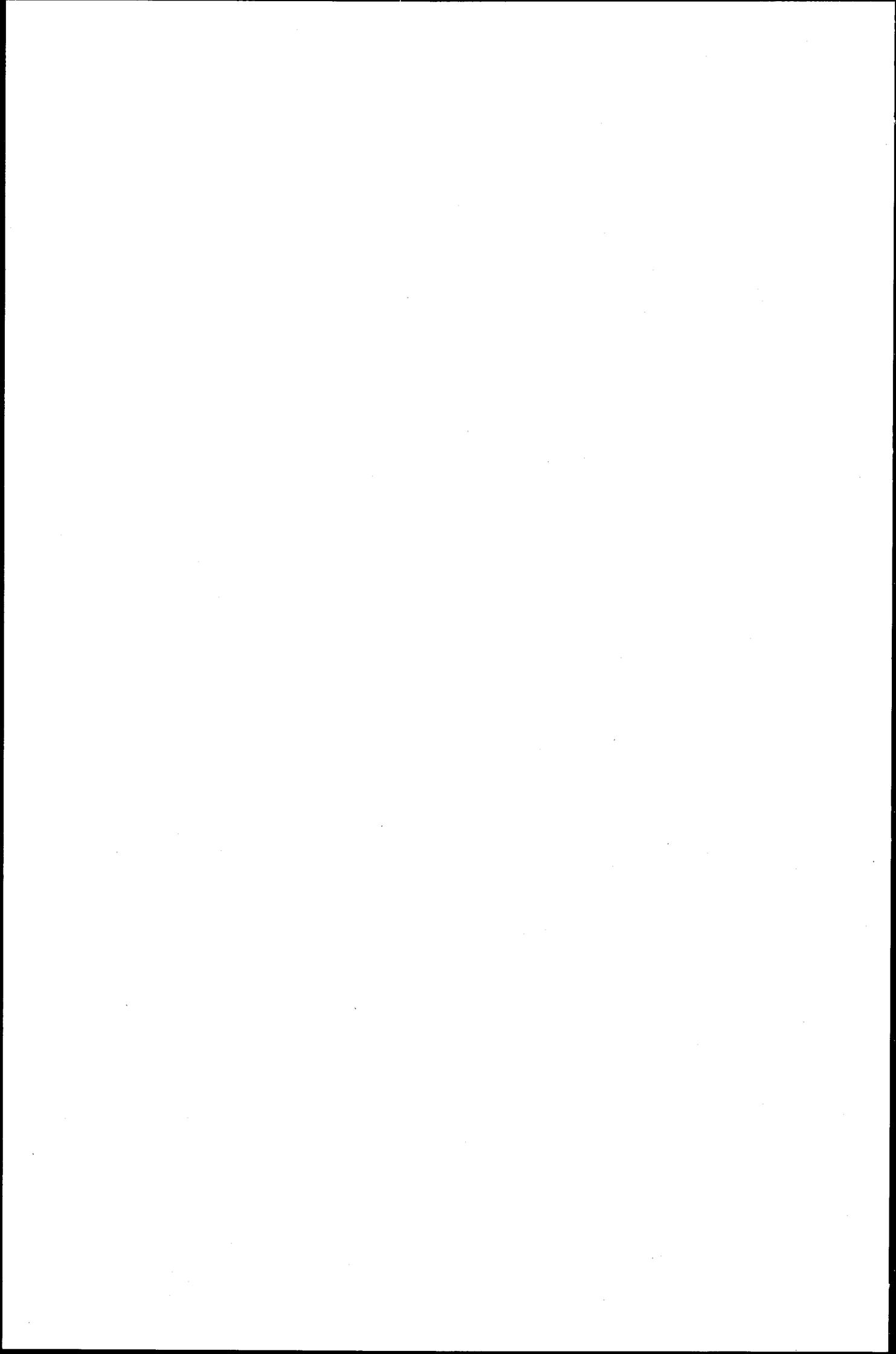
(vedr. prøvemetoder se bilag 3).

Nr.

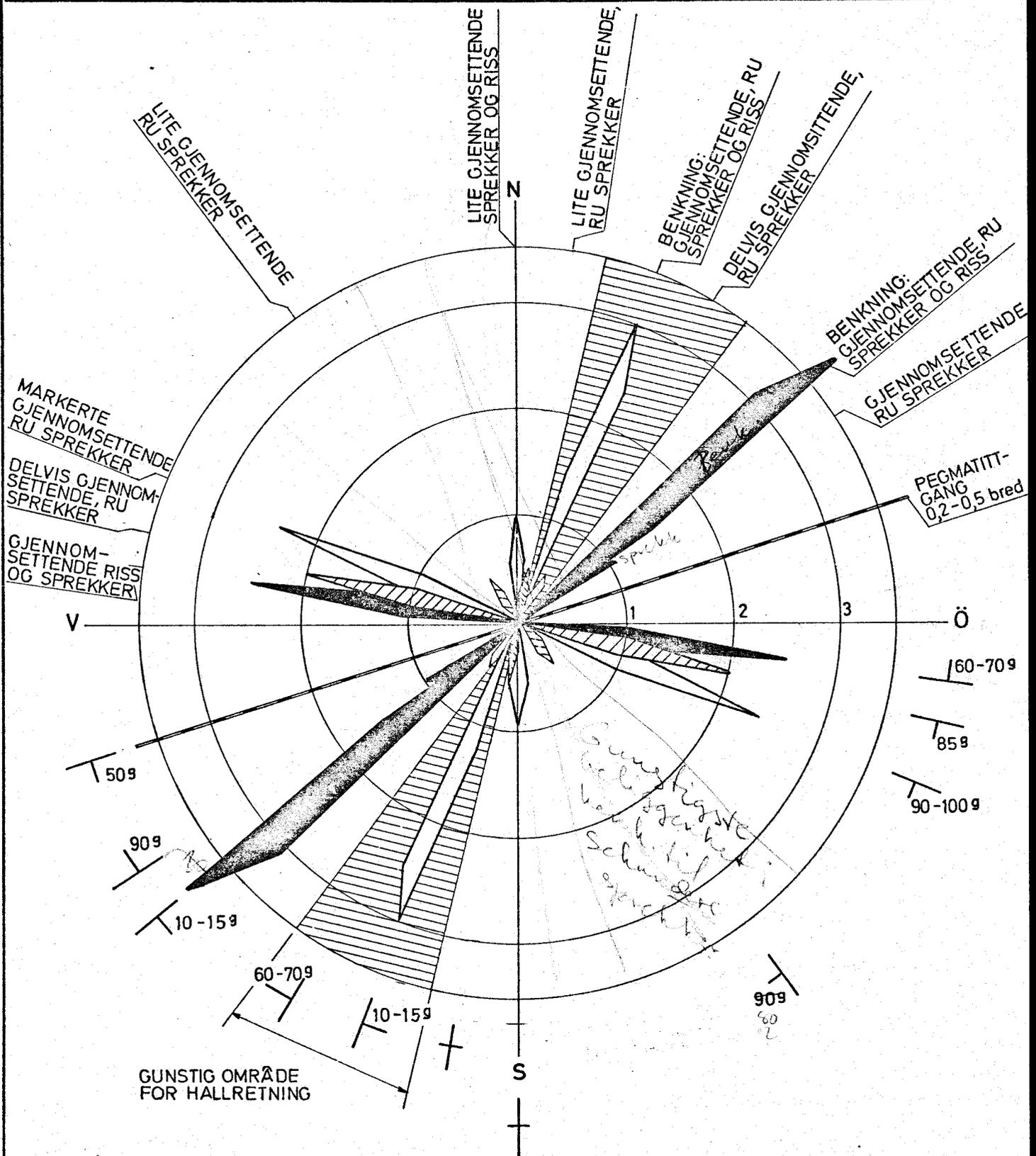
11167-156

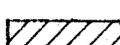

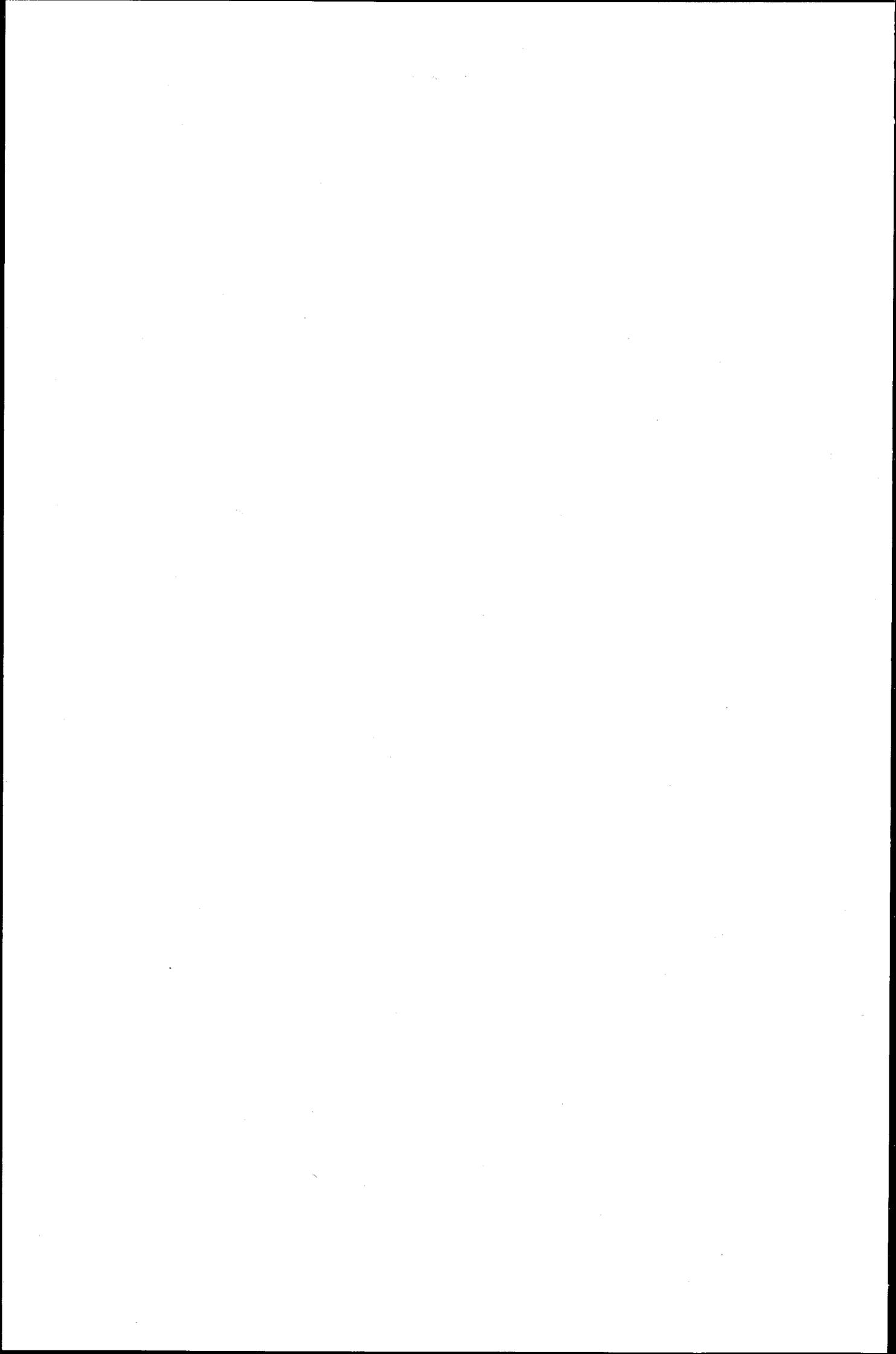

Ang.: SPREKKEROSE

- OBSERVASJONSOMRÅDE 1
- " " 2
- " " 3

SPREKKINTENSITET ER ANGITT
I ANTALL SPREKKER(RISS) FR. M

SBED
PRESTEHEIA, KRISTIANSAND
ARKIVHALL

